

**Frivillig tillægsprotokol til Konventionen
om Barnets Rettigheder
om salg af børn,
børneprostitution og
børnepornografi**

**DE FORENEDE NATIONER
2000**

Frivillig tillægsprotokol til Konventionen om Barnets Rettigheder om salg af børn, børneprostitution og børnepornografi

De i denne konvention deltagende stater, som

finder, at det med henblik på yderligere at fremme formålene i Konventionen om Barnets Rettigheder og implementeringen af konventionens bestemmelser – i særdeleshed artikel 1, 11, 21, 32, 33, 34, 35 og 36 – ville være relevant at udvide de forholdsregler, som deltagerstaterne bør træffe for at sikre, at børn beskyttes mod salg af børn, børneprostitution og børnepornografi,

desuden finder, at Konventionen om Barnets Rettigheder anerkender barnets ret til beskyttelse mod økonomisk udnyttelse og mod at udføre arbejde, der kan være farligt for eller have indvirkning på barnets uddannelse eller skade barnets sundhed eller fysiske, psykiske, åndelige, moralske eller sociale udvikling,

er dybt betænkelige ved den omfattende og stigende internationale handel med børn med henblik på salg af børn, børneprostitution og børnepornografi,

er dybt foruroliget over den udbredte og vedvarende praksis med sexturisme, hvor børn er særligt udsatte, eftersom denne praksis direkte fremmer salg af børn, børneprostitution og børnepornografi,

anerkender, at en række særligt sårbare grupper, herunder pigebørn, har større risiko for at blive seksuelt udnyttet, og at der er uforholdsmæssigt mange pigebørn blandt de seksuelt udnyttede,

er foruroliget over det stigende udbud af børnepornografi på Internettet og andre nye teknologiformer, og erindrer om den internationale konference om bekæmpelse af børnepornografi på Internettet (Wien, 1999) og i særdeleshed dens konklusion, der stiller krav om global kriminalisering af fremstilling, udbredelse, eksport, overførsel, import, forsætlig besiddelse og annoncering af børnepornografi, og understreger vigtigheden af et tættere samarbejde og partnerskab mellem myndighederne og internetbranchen,

mener, at man lettere vil kunne afskaffe salg af børn, børneprostitution og

børnepornografi, hvis man anvender en holistisk tilgang og tager hånd om de medvirkende faktorer, herunder underudvikling, fattigdom, økonomisk ulighed, uretfærdig samfundsøkonomisk struktur, dårligt fungerende familier, manglende uddannelse, befolkningsbevægelser mellem by og land, kønsdiskrimination, uansvarlig seksuel adfærd blandt voksne, skadelige traditionsbundne ritualer, væbnede konflikter og handel med børn,

mener, at det er nødvendigt med en indsats for at øge den almene bevidsthed for at kunne reducere efterspørgslen efter salg af børn, børneprostitution og børnepornografi, og også tror på vigtigheden af at styrke det globale samarbejde blandt alle aktører og af at forbedre retshåndhævelsen på nationalt plan,

bemærker de internationale retsakter af relevans for beskyttelse af børn, herunder Haag-Konventionen om beskyttelse af børn og samarbejde om internationale adoptioner, Haag-Konventionen om de civile retlige virkninger af internationale barnebortførelser, Haag-Konventionen om retternes kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsakter samt om samarbejde vedrørende forældremyndighed og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige, samt ILO-Konvention nr. 182 om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde,

er opmuntret af den overvældende støtte for Konventionen om Barnets Rettigheder, der viser et udbredt engagement i at fremme og beskytte børns rettigheder,

anerkender vigtigheden af at gennemføre bestemmelserne i handlingsplanen til forebyggelse af salg af børn, børneprostitution og børnepornografi samt den erklæring og indsatsplan, der blev vedtaget på verdenskongressen om kommerciel seksuel udnyttelse af børn, der blev afholdt i Stockholm den 27.-31. august 1996, samt andre relevante beslutninger og anbefalinger fra relevante internationale organer,

tager behørigt hensyn til betydningen af hvert folks traditioner og kulturelle værdier med henblik på barnets beskyttelse og harmoniske udvikling,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Deltagerstaterne skal forbyde salg af børn, børneprostitution og børnepornografi som fastsat i denne protokol.

Artikel 2

I denne protokol:

(a) forstås ved salg af børn enhver handling eller transaktion, hvormed et barn overdrages af en person eller persongruppe til en anden mod betaling eller andet vederlag;

(b) forstås ved børneprostitution brugen af et barn i forbindelse med seksuelle aktiviteter mod betaling eller andet vederlag;

(c) forstås ved børnepornografi enhver form for gengivelse af et barn involveret i en virkelig eller simuleret tydelig seksuel aktivitet eller enhver form for gengivelse af et barns kønsdele af overvejende seksuelle årsager.

Artikel 3

1. Enhver deltagerstat skal sikre sig, at i det mindste følgende handlinger og aktiviteter er fuldt dækkede i henhold til dens strafferetlige lovgivning, uanset om sådanne lovovertrædelser begås inden for eller på tværs af statens grænser, og uanset om de begås af en enkeltperson eller på organiseret plan:

(a) I sammenhæng med salg af børn som defineret i artikel 2:

(i) at udbyde, levere eller modtage et barn uanset hvordan med henblik på:

- a. seksuel udnyttelse af barnet,
- b. overdragelse af barnets organer for vindings skyld,
- c. beskæftigelse af barnet med tvangsarbejde;

(ii) uretmæssigt som mellemmand at foranledige, at der gives samtykke til adoption af et barn i strid med gældende internationale retsakter om adoption;

(b) at udbyde, finde, skaffe eller videregive et barn til børneprostitution som defineret i artikel 2;

(c) til ovennævnte formål at fremstille, videregive, udbrede, importere, eksportere, udbyde, sælge eller besidde børnepornografi som defineret i artikel 2.

2. Med forbehold af bestemmelserne i en deltagerstats nationale lovgivning, gælder dette også ethvert forsøg på at begå en af disse handlinger samt meddelagtighed eller deltagelse i en af disse handlinger.
3. Enhver deltagerstat skal gøre disse lovovertrædelser strafbare med passende straffe, der tager højde for overtrædelsernes alvorlige karakter.
4. Med forhold af bestemmelserne i national lovgivning skal enhver deltagerstat om nødvendigt træffe forholdsregler, der gør juridiske personer ansvarlige for de i stk. 1 fastsatte lovovertrædelser. Afhængig af deltagerstatens juridiske principper kan en juridisk persons ansvar være strafferetligt, civilretligt eller forvaltningsretligt.
5. Deltagerstaterne skal træffe alle passende retlige og administrative forholdsregler til at sikre, at alle personer, der er involveret i adoptionen af et barn, handler i overensstemmelse med de gældende internationale retsakter.

Artikel 4

1. Enhver deltagerstat skal træffe sådanne forholdsregler, som måtte være nødvendige for at udøve jurisdiktion over for lovovertrædelser af den i artikel 3, stk. 1, nævnte art, når overtrædelserne begås på dens område eller om bord på et skib eller luftfartøj, der er registreret i den pågældende stat.
2. Enhver deltagerstat kan træffe sådanne forholdsregler, som måtte være nødvendige for at udøve jurisdiktion over for lovovertrædelser af den i artikel 3, stk. 1, nævnte art, i følgende situationer:
 - (a) når en formodet lovovertræder er statsborger i den pågældende stat eller har sin faste bopæl inden for dens område;
 - (b) når offeret er statsborger i den pågældende stat.
3. Enhver deltagerstat skal ligeledes træffe sådanne forholdsregler, som måtte være nødvendige for at udøve jurisdiktion over for de ovennævnte lovovertrædelser, hvis den formodede lovovertræder befinder sig inden for dens område, og staten ikke udleverer vedkommende til en anden deltagerstat, fordi lovovertrædelser er begået af en af førstnævnte deltagerstats statsborgere.
4. Protokollen udelukker ikke strafferetlig jurisdiktion udøvet i overensstemmelse med

national lovgivning.

Artikel 5

1. De i artikel 3, stk. 1, nævnte lovovertrædelser skal i enhver udleveringstraktat mellem deltagerstaterne anses for omfattet af de lovovertrædelser, der ifølge en sådan traktat kan medføre udlevering, samt optages i enhver udleveringstraktat, der efterfølgende indgås mellem dem, blandt de forbrydelser, der kan medføre udlevering i overensstemmelse med de i sådanne traktater fastsatte betingelser.
2. Hvis en deltagerstat, som kun foretager udlevering på grundlag af en traktat herom, modtager en anmodning om udlevering fra en anden deltagerstat, med hvilken den ikke har indgået udleveringstraktat, kan den betragte denne protokol som det retlige grundlag for udlevering med hensyn til de pågældende lovovertrædelser. For udleveringen gælder i øvrigt de bestemmelser, der er fastsat i den anmodede stats lovgivning.
3. Deltagerstater, som ikke gør udlevering betinget af, at der består en traktat herom, skal gensidigt anse sådanne lovovertrædelser som værende lovovertrædelser, der kan medføre udlevering i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i den anmodede stats lovgivning.
4. For så vidt angår udlevering mellem deltagerstaterne skal sådanne lovovertrædelser anses som begået ikke blot dér, hvor de fandt sted, men også i de stater, som ifølge artikel 4 skal kunne udøve jurisdiktion over for lovovertrædelserne.
5. Hvis der fremsættes en udleveringsanmodning med hensyn til en lovovertrædelse som beskrevet i artikel 3, stk. 1, og hvis den anmodede deltagerstat ikke kan eller vil foretage udlevering på grundlag af lovovertræderens statsborgerskab, skal den pågældende stat træffe de nødvendige forholdsregler for at forelægge sagen for dens kompetente myndigheder med henblik på retsforfølgning.

Artikel 6

1. Deltagerstaterne skal yde hinanden størst mulig bistand i forbindelse med efterforskning og straffe- og udleveringssager i anledning af de lovovertrædelser, der er nævnt i artikel 3, stk. 1, herunder bistand til fremskaffelse af bevismateriale, som er til deres rådighed og nødvendigt for retssagen.
2. Deltagerstaterne skal udføre deres forpligtelser efter stk. 1 i overensstemmelse med de

traktater eller andre ordninger om gensidig retshjælp, som de måtte have indgået med hinanden. I mangel af sådanne traktater eller ordninger, skal deltagerstaterne yde hinanden bistand i henhold til deres nationale lovgivning.

Artikel 7

Deltagerstaterne skal med forbehold af bestemmelserne i deres nationale lovgivning:

- (a) træffe forholdsregler til at sikre beslaglæggelse og konfiskation i nødvendigt omfang af:
 - (i) effekter, såsom materialer, aktiver og andre redskaber benyttet til at begå eller gøre det lettere at begå lovovertrædelser efter denne protokol,
 - (ii) udbytte fra sådanne lovovertrædelser;
- (b) efterkomme anmodninger fra en anden deltagerstat om beslaglæggelse eller konfiskation af effekter eller udbytte som nævnt i litra a, nr. i;
- (c) træffe forholdsregler, der har til formål midlertidigt eller permanent at lukke lokaler, der er benyttet til at begå sådanne lovovertrædelser.

Artikel 8

1. Deltagerstaterne skal vedtage passende forholdsregler til varetagelse af rettigheder og interesser for de børn, der er ofre for praksis, som er forbudt efter denne protokol på alle trin i strafferetsplejen, i særdeleshed ved:

- (a) at anerkende børneofres sårbarhed og tilpasse retsplejen, så den anerkender deres særlige behov, herunder deres særlige behov som vidner;
- (b) at informere børneofre om deres rettigheder, deres rolle og omfanget, det tidsmæssige aspekt og arbejdet med sagen samt om tilrettelæggelsen af deres sag;
- (c) at tillade børneofres synspunkter, behov og bekymringer at blive fremlagt og taget i betragtning i sager, hvor deres personlige interesser berøres, på en måde, der er i overensstemmelse med den nationale lovgivnings procesregler;
- (d) at sikre tilstrækkelige støtteforanstaltninger til børneofre gennem hele retsprocessen;

(e) hvor det er relevant at beskytte børneofres privatliv og identitet samt træffe forholdsregler i overensstemmelse med national lovgivning for at undgå uhensigtsmæssig udbredelse af oplysninger, der kunne medføre, at børneofre kan identificeres;

(f) hvor det er relevant, at sørge for, at børneofre samt deres familie og vidner for deres sag beskyttes mod trusler og gengældelsehandlinger;

(g) at undgå unødvendige forsinkelser i tilrettelæggelsen af sager og håndhævelsen af kendelser eller påbud, der tilkender børneofre erstatning.

2. Deltagerstaterne skal sikre, at usikkerhed om et offers faktiske alder ikke er til hinder for, at der iværksættes strafferetlig efterforskning, herunder efterforskning rettet mod at få fastslået ofrets alder.

3. Deltagerstaterne skal sikre, at børn, der er ofre for lovovertrædelser som beskrevet i denne protokol, får en behandling i det strafferetlige system, som er i barnets bedste interesse.

4. Deltagerstaterne skal træffe forholdsregler for at sikre en passende uddannelse, især juridisk og psykologisk uddannelse, af de personer, der arbejder med ofre for de efter denne protokol forbudte lovovertrædelser.

5. Deltagerstaterne skal i passende sager vedtage forholdsregler til at beskytte sikkerheden og integriteten af sådanne personer og/eller organisationer, der er involveret i forebyggelse af og/eller beskyttelse og rehabilitering af ofre for sådanne lovovertrædelser.

6. Intet i denne artikel skal kunne fortolkes som værende til skade for eller uforeneligt med tiltaltes ret til en rimelig og uvildig retssag.

Artikel 9

1. Deltagerstaterne skal vedtage eller styrke, gennemføre og udbrede lovgivning, administrative forholdsregler, socialpolitik og sociale programmer, der har til formål at hindre de i denne protokol nævnte lovovertrædelser. De skal især være opmærksomme på at beskytte børn, som er særligt sårbare over for en sådan praksis.

2. Deltagerstaterne skal øge opmærksomheden i offentligheden generelt, herunder blandt børn, gennem enhver relevant form for oplysningskampagner og uddannelse om de forebyggende foranstaltninger og skadelige virkninger af de i nærværende protokol nævnte

lovovertrædelser. Deltagerstaterne skal til opfyldelse af deres forpligtelser efter denne artikel opmuntre til, at samfundet og i særdeleshed børn og børneofre deltager i sådanne oplysnings- og uddannelsesprogrammer, også på internationalt plan.

3. Deltagerstaterne skal træffe alle tænkelige forholdsregler, der har til formål at yde tilstrækkelig bistand til ofre for sådanne forbrydelser, herunder til fuld social reintegration og fuld fysisk og psykisk helbredelse.

4. Deltagerstaterne skal sikre, at alle børneofre for de i denne protokol nævnte lovovertrædelser har adgang til tilstrækkelige retsmidler til uden diskrimination at kræve skadeserstatning fra de juridisk ansvarlige.

5. Deltagerstaterne skal træffe passende forholdsregler, der er målrettet mod effektivt at forbyde fremstilling og udbredelse af materiale, der annoncerer for de i denne protokol beskrevne lovovertrædelser.

Artikel 10

1. Deltagerstaterne skal tage alle de nødvendige skridt for at styrke det internationale samarbejde med multilaterale, regionale og bilaterale ordninger om forebyggelse, afsløring, efterforskning, strafforfølgelse og afstraffelse af de personer, der er ansvarlige for handlinger, som omfatter salg af børn, børneprostitution, børnepornografi og børnesexturisme. Deltagerstaterne skal også fremme internationalt samarbejde og koordinering blandt deres myndigheder, nationale og internationale ikke-statslige organisationer (NGO'er) samt internationale organisationer.

2. Deltagerstaterne skal fremme internationalt samarbejde til støtte for børneofres fysiske og psykiske helbredelse, social reintegration og hjemsendelse.

3. Deltagerstaterne skal medvirke til styrkelse af det internationale samarbejde for at tage hånd om de grundlæggende årsager, såsom fattigdom og underudvikling, der bidrager til børns sårbarhed over for at blive udsat for salg af børn, børneprostitution, børnepornografi og børnesexturisme.

4. De deltagerstater, der er i stand hertil, skal yde økonomisk, teknisk og anden bistand gennem eksisterende multilaterale, regionale, bilaterale eller andre programmer.

Artikel 11

Intet i denne protokol har indvirkning på bestemmelser, der bidrager i et større omfang til at realisere børns rettigheder, og som måtte være indeholdt i:

- (a) en deltagerstats lovgivning,
- (b) international lovgivning gældende for den pågældende stat.

Artikel 12

1. Hver deltagerstat skal inden to år fra protokollens ikrafttræden i den pågældende deltagerstat indsende en beretning til Komitéen vedrørende Barnets Rettigheder med uddybende oplysninger om de forholdsregler, den har truffet for at implementere protokollens bestemmelser.
2. Efter indsendelse af den omfattende beretning, skal hver deltagerstat inkludere alle yderligere oplysninger vedrørende implementeringen af denne protokol i de beretninger, den indsender i overensstemmelse med konventionens artikel 44. Øvrige deltagerstater skal indsende en beretning hvert femte år.
3. Komitéen vedrørende Barnets Rettigheder kan anmode deltagerstaterne om yderligere oplysninger, som er relevante for implementering af denne protokol.

Artikel 13

1. Denne protokol kan undertegnes af enhver af konventionens deltagerstater, eller enhver stat, der har underskrevet konventionen.
2. Denne protokol skal ratificeres og kan tiltrædes af enhver af konventionens deltagerstater, eller enhver stat, der har underskrevet konventionen. Ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter skal deponeres hos De Forenede Nationers Generalsekretær.

Artikel 14

1. Denne protokol træder i kraft tre måneder efter datoen for deponering af det tiende ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument.
2. For enhver stat, der ratificerer eller tiltræder denne protokol efter dens ikrafttræden, træder protokollen i kraft en måned efter deponeringen af statens eget ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 15

1. En deltagerstat kan til enhver tid opsig denne protokol ved skriftlig meddelelse til De Forenede Nationers Generalsekretær, som derpå skal give meddelelse derom til de øvrige af konventionens deltagerstater og alle stater, der har underskrevet konventionen. Opsigelsen træder i kraft ét år efter den dag, hvor De Forenede Nationers Generalsekretær har modtaget denne.
2. En sådan opsigelse har ikke frigørende virkning for deltagerstaten i forhold til statens forpligtelser efter denne protokol med hensyn til en lovovertrædelse, som begås forud for den dato, hvor opsigelsen træder i kraft. En sådan opsigelse kan heller ikke på nogen måde skade den fortsatte behandling af en sag, som allerede er under behandling af Komitéen forud for den dato, hvor opsigelsen træder i kraft.

Artikel 16

1. Enhver deltagerstat kan stille ændringsforslag og indsende det til De Forenede Nationers Generalsekretær. Generalsekretæren skal derefter sende ændringsforslaget til deltagerstaterne med anmodning om, at disse meddeler, hvorvidt de ønsker, at deltagerstaterne indkaldes til en konference med det formål at behandle og stemme om forslagene. Såfremt mindst en tredjedel af deltagerstaterne inden fire måneder efter datoen for en sådan udsendelse af ændringsforslag fremsætter ønske om en sådan konference, skal Generalsekretæren indkalde til konferencen i De Forenede Nationers regi. Enhver ændring, som vedtages af et flertal af de deltagerstater, der er til stede og afgiver deres stemme på konferencen, skal forelægges De Forenede Nationers Generalforsamling til godkendelse.
2. Et ændringsforslag, der vedtages i overensstemmelse med stk. 1, træder i kraft, når det er godkendt af De forenede Nationers Generalforsamling og er blevet vedtaget med to tredjedels flertal af deltagerstaterne.
3. Når en ændring træder i kraft, er den bindende for de deltagerstater, som har godkendt den, mens de øvrige deltagerstater stadig er bundet af bestemmelserne i denne protokol og eventuelle tidligere ændringer, som de har godkendt.

Artikel 17

1. Denne protokol, hvis arabiske, kinesiske, engelske, franske, russiske og spanske tekster har lige gyldighed, deponeres i De Forenede Nationers arkiv.

2. De Forenede Nationers Generalsekretær skal fremsende bekræftede kopier af denne protokol til alle konventionens deltagerstater og alle stater, der har underskrevet konventionen.